

kår, som batter noget, og hvis den pågældende gør, hvad vedkommende kan, er det egentlig fint nok. Har hr. Tom Behnke glemt det, og har ordførerne for forslagsstillerne glemt det?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Der er ingen tvivl om, at jeg kan huske, at vi i Indfødsretsudvalget har diskuteret mange af disse aspekter, og vi har også haft mange konstruktive debatter om dem. Jeg synes også det er et utrolig spændende udvalg at sidde i, for lige så snart vi kommer ind bag de lukkede døre, foregår der faktisk en utrolig konstruktiv drøftelse af tingene, hvor alle be-væger sig. Jeg har også på Fremskridtspartiets vegne bevæget mig på nogle punkter, vurderet tingene og sagt, at her ville det være rimeligt at gøre det ene eller det andet.

Men det ændrer ikke ved det faktum, at vi fortsat er i den situation, at man rent faktisk kan få dansk statsborgerskab, selv om man har en væsentlig gæld til det offentlige, samtidig med at vi har regler, der gør, at indfødte danskere ikke kan få ansættelse i en række servicevirksomheder, hvis de har gæld til det offentlige. Det er den forskelsbehandling, vi synes er ganske urimelig, for man skal hele tiden huske – og det synes jeg hr. Poul Qvist Jørgensen glemmer – at selv om man ikke får dansk statsborgerskab, betyder det jo ikke, at man skal forlade Danmark. Man får lov til at blive her, men man får bare ikke det guldrandede stykke papir, hvorpå der står, at man er blevet dansk statsborger. Det er forskellen.

Søren Søndergaard (EL):

Dette forslag er et såkaldt selvsvingsforslag. I 1995 fremsatte nøjagtig de samme personer, bortset fra en enkelt, med støtte fra de samme partier et forslag, hvor hovedessensen var, at man skulle kunne tale og forstå dansk for at få dansk indfødsret. Nu er der gået 2 år, og så har man tilføjet, at det ikke er nok; nu skal man også være i stand til at udtrykke sig skriftligt på dansk.

Man kan selvfølgelig stille sig selv det spørgsmål: Hvad er det, der er sket i de sidste 2 år? Hvad er grunden til, at man har lavet denne ændring? Er der kommet nogle nye videnskabelige undersøgelser, som påviser et behov for at kunne dansk, eller hvad ved jeg? Nej, det er der selvfølgelig ikke. Det, der har ændret sig, er den politiske udvikling. Det fremmedhad, man

selv har været med til at puste op, er blevet noget stærkere; man har fået en politisk konkurrent på den yderste højrefløj, og den konkurrent vil man dyste med, og så går man i selvsving og forstærker kravene. Det er det, det handler om.

Derfor ser vi selvfølgelig også, at der er folk i de to partier, som synes, at nu er det snart for meget. Der er folk, der melder sig ud af Venstre, fordi de ikke længere kan acceptere den holdning over for flygtninge og indvandrere, men det gælder ikke for dem, der har fremsat dette forslag. De er med på selvsvinget, og de vil såmænd også være med på selvsvinget næste år. Her vil vi se et nyt forslag, og så vil det ikke være nok at kunne tale dansk og skrive dansk; så skal man formentlig også kunne tænke dansk. Hvis ikke man kan tænke dansk, støt det kristne livssyn, eller hvad ved jeg, kan man i hvert fald ikke få dansk statsborgerskab.

Jeg synes, den udvikling taler for sig selv. Man kan selvfølgelig diskutere den, men egentlig synes jeg ikke, det er så interessant. Jeg synes, det interessante er, at det afspejler, at der åbenbart ikke er nogen grænser for, hvor langt de pågældende partier vil gå for at hamle op med nogle stemninger på den yderste højrefløj i Danmark.

I den forbindelse er det jo heller ikke tilfældigt, at man glemmer Grønland og Færøerne. Det er ikke tilfældigt, at forslagsstillerne enten ikke ved eller ikke interesserer sig for eller ikke tænker over, at der faktisk er en del mennesker med dansk statsborgerskab, som taler grønlandsk og færøsk. Man kan faktisk godt forestille sig, at der er folk, der bosætter sig på Færøerne eller i Grønland og lærer at tale ganske glimrende færøsk eller grønlandsk og måske oven i købet lærer at skrive det, men ikke ønsker eller ikke har brug for at lære dansk og alligevel klarer sig ganske glimrende. Det glemmer man fra de to partiers side, det interesserer man sig ikke for. Grønland og Færøerne er måske noget, man interesserer sig for, når det gælder om at sælge ud af Grønlands interesser til USA i form af baseaftaler, og det er måske også noget, der interesserer de to partier, når vi snakker råstoffer. Men det er ikke noget, der interesserer de to partier, når det handler om respekt for det grønlandske sprog og respekt for den grønlandske kultur, og det samme er tilfældet, når det angår Færøerne.

Sagen er, at det er alt for svært at få dansk statsborgerskab. Folk bliver afvist på grund af